

โกรกกะทิง

- ๕๕ -

บทละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนกาวดี
วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงรถยนต์ เสียงรถจอด คับเคือง)

- ตมัย คุณอาเคยมาพักโรงแรมแห่งนี้ไหมคะ
- หลวงเทพ ไม่เคยเลย เป็นโรงแรมใหม่ ดูเหมือนของकुสุ่ม หรือคุณอะไรก็ทั้งไม่ถนัด
 เพิ่งสร้างเสร็จ นี่เราวิ่งจากกรุงเทพสองชั่วโมงเต็ม ข้าไปหน่อย
- ตมัย ทำท่าจะเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งของบางแสนนะคะ แต่มามีเรื่องแบบนี้ ก็เสียชื่อแน่ ๆ
- หลวงเทพ ก็แบบโรงแรมकुว่องนะแหละ พอลูกว่องถูกฆ่าตาย ก็กลัวไปถนัด คนหาว่าเป็น
 โรงแรมอันตราย
- ตมัย ก็น่าจะหา เพราะकुว่องคนนี่ คิดันว่า ก็ถูกวางขวางคนหนึ่งนั่นแหละ ถูกสมุนแต่ละคน
 ฆิตป็นทั้งนั้น แ่กรรมก็สนองกรรมนะคะ ไปเที่ยวเก็บเขารอบเมือง ถึงจวดาเขาก็
 มาเก็บแกบ้าง
- หลวงเทพ (หัวเราะ) คนถึเป็นก็คองตายเพราะป็น ช่วยไม่ได้ นี่ก็ไอ้เบ้มอีกคนหนึ่ง ไม่ช้า
 ก็เสร็จแน่ ค่ำรวจเขาคงเลาตัวจนได้ อาสงสัยไอ้เบ้มมาก เรื่องकुว่องถูกฆ่า
 อย่างนั้นอยมั้นจะคองมีส่วนรู้เห็นด้วย ขึ้นไปพบผู้จัดการโรงแรมหน้อยใหม่ หรือว่า
 จะไปกินอาหารกลางวันเสียก่อน อาว่าไปที่บาร์แสนสุขก็ถึเหมือนกัน
- ตมัย คิดันว่า เราจับประทานกลางวันกันที่โรงแรมนี้ไม่ถึหรือคะ เลยฉวยโอกาสคุยกับ
 ผู้จัดการเขาเลย

หลวงเทพ ความใจ วันนี้บางแสนคนไม่~~มี~~ คอยมี อ้อ ไม่ใช่เสาร~~์~~อาทิตย์ ไปซิ ขึ้นไปพบ
ผู้จัดการโรงแรมเสียเลย ลาวา เชิญเขากินข้าวกลางวันกับเราด้วยดีกว่า

(เสียงเปิด ปิด ประตู รถยนต์ เสียงฝีเท้าเดินขึ้นบันได)

หลวงเทพ

ผู้จัดการอยู่ไหม

บอย

อยู่ครับ เชิญในห้องโถงซีกซ้าย ผมจะไปเรียนท่าน

(เสียงฝีเท้าบอยเดินออกไป)

หลวงเทพ

สร้างเสียใกล้ทีเดียว อาชีพโรงแรมนี่คงจะไม่เลว

สมัย

ดีกว่าทั้งโรงเรียนกะ (อย่างประชิด)

หลวงเทพ

เห็นจะจริง (หัวเราะ) นี่สงคริคงจะยังพักอยู่ข้างบนก็ได้ เพราะยังไม่กลับกรุงเทพ

สมัย

คุณหญิงแบบปรมาณูที่เขาเก่งนะกะ มาพักโรงแรมใกล้คนเดียว

หลวงเทพ

ยุคปรมาณูมันก็ต้องอย่างนี้ แต่ผู้ชายเขาชอบ

สมัย

คุณอาจไม่ค่อยคัดค้านนะกะ

หลวงเทพ

ก็ไม่อยากจะคัดค้าน นั่นไง สงคริ เพิ่งขึ้นมาจากชายหาด เอ๊ะ มากับใคร
อ้อ ก็ปັນเวก

สมัย

ใครกันกะ ก็ปັນเวก

หลวงเทพ

เขาเดินเรือบริษัททะเลไทย ที่ทรงวาก นี่มาเห็นผ่านอยู่บางแสนทำไม แกควรจะ
อยู่ในทะเล เขาสนิทกับสงคริมากพอใช้

สมัย

ก็เขื่อน่าประหลาดอะไรนี่กะ คนอย่างคุณสงคริ รู้จักคนทั้งโลก

หลวงเทพ

ลิตาที่ปັນนี่ เขามีอะไรกันมาก แกพัวพันอยู่กับคุณว่องด้วย เห็นเขาพูดกันว่า แกเป็น
ประจักษ์ออกประจักษ์เขาของเขานะ

สมัย

ประจักษ์อะไรกะ

หลวงเทพ

ชนจีน ชนทอง ชนเบ๊จกเก๊ นะซี

ลมัย อ้อ เข้าใจละ นั้นอาชีพของคุณว่อง คิดมันเชื่อเหลือเกินว่า ยายส่งศรีนี่แกต้อง
พันกับคุณว่องขนาดแกไม่ออก แล้วก็...เรื่องคุณว่องถูกฆ่า แกอาจรู้เรื่องด้วยก็ได้
หลวงเทพ เป็นผู้หญิงที่เอาเรื่องคนหนึ่ง อารักห้วงนรา
ลมัย นั้นนะซิคะ พี่นรมาอยู่กับยายนี้ทำไมก็ไม่รู้ คิดมันสังหรณ์ใจชอบกล

(เสียงผีเฝ้าผู้จัดการ)

ผู้จัดการ สวัสดีครับ คุณหลวงมาถึงนานแล้วหรือครับ คุณหลวงคงยังจำผมได้
หลวงเทพ อ้อ ได้ จำได้ซิ ทำไมจะจำไม่ได้ คุณย้ายจากบริษัทสินสมุทรมานานแล้วหรือ
ผู้จัดการ ประทานโทษครับ ผมไม่เคยอยู่บริษัทสินสมุทร เลย
หลวงเทพ อ้าว ผมเข้าใจผิดเสียแล้ว
ผู้จัดการ คุณหลวงคงจะจำผมไม่ได้..ถ้าจั้น
หลวงเทพ น่ากลัวครับ ผมถ้าจะหลงเสียแล้ว
ผู้จัดการ /สส/ ผม...อ้าว ภูมิพิพัฒน์ ครับ...เคยเข้าวงกับคุณหลวงที่โรงแรมเทพาโน้นหนึ่ง
หลวงเทพ อ้อ คุณอ้าว ภูมิพิพัฒน์ ...ครับ...ครับ ...ผมจำได้แล้ว..อ้อ นี่ครับ คุณลมัยหลานผม
ลมัย สวัสดีค่ะ
ผู้จัดการ ชอบคุณครับ ที่กรุณามาเยี่ยมโรงแรมผม
หลวงเทพ นี่ คุณอ้าว ผมขออนุญาตเลี้ยงข้าวกลางวันคุณสักมื้อได้ไหม
ผู้จัดการ ไม่ได้หรอกครับ ผมเลี้ยงดีกว่า นี่บ้านผมครับ
หลวงเทพ อย่างนี้ผมก็แยชี ผมตั้งใจมาแล้ว
ผู้จัดการ เรายังงัดดีกว่าครับ เวลาผมไปกรุงเทพ คุณหลวงคอยเลี้ยงผม
หลวงเทพ จั้นหรือ เจ้า คกกง ผมเป็นคนคกกงจ่ายหรอก
ผู้จัดการ เชิญครับ เชิญไปห้องอาหารกันได้เลย ผมว่าคุณลมัยคงจะหิว นี่ก็เที่ยงครึ่งแล้ว

— 123 —

(เสียงเตือนเก้าอี้ เสียงเดินไปห้องอาหาร)

- ผู้จัดการ เชิญครับ คุณหมีย เชิญเก้าอี้ริมหน้าต่างดีกว่า ไค้มสบายดี ขาขี้ คุณหลวงขี้ครับ
- หลวงเทพ นี่ครับเมนู คุณหมียกรุณาสั่งดีกว่า...อ้อ บอย เบียร์สองขวด เบียร์นะครับ แก่เหนียวดี
- ผู้จัดการ วันนี้คนไม่ค่อยมาก
- หลวงเทพ ครับ บางไปหน่อย นี่คงจะมาพักนอนกระมังครับ
- ผู้จัดการ เเล้ว ผมมีธุระนิดหนึ่ง คียังงี้...เริ่มเสียเลยดีกว่า ..ที่ผมอยากพบคุณตัวขี้ก็อยาก
- หลวงเทพ จะเรียนถามเรื่องคุณนรา ...
- ผู้จัดการ คุณนราหรือครับ...คุณนรายังตามกันอยู่เลยครับ
- หลวงเทพ ทราบว่าหายไปไหน
- ผู้จัดการ ครับ หายไปกับเรือใบเล็ก ประทานโทษครับ คุณหลวงคงเป็นญาติกับคุณนรา
- หลวงเทพ ผมเป็นอา เรื่องมันยังงั้นคุณ
- ผู้จัดการ (นิ่งๆ) มัน...มันพิลึกละครับ เรื่องมันยาว ผมก็เล่าได้เท่าที่ทราบ แก่คงมีอีกมาก
- ที่ผมไม่ทราบ คุณมันลึกลับซับซ้อนขอบกล ผมรู้สึก...อ้อ...แหม ผมไม่อยากพูดเลย
- มันจะเสียดี คนอื่น ใจผมมันเป็นพ่อค้าโรงแรม พูดมากไปเกี่ยวท้องกว้างทั้งเดือน
- เท่านั้นเอง
- หลวงเทพ ผมรับรองว่า ผมจะไม่พูดออกไปแน่นอน คุณไม่ต้องวิตก
- อหมีย คิฉันรับรองค่ะ เราไม่พูดหรอกค่ะ ที่นียากทราบ ก็เพราะเป็นญาติกันค่ะ
- ผู้จัดการ (นิ่งๆ) เรื่องมันยาวครับ ต้องเริ่มตั้งแต่ต้นถึงจะได้ คียังงี้ครับ เมื่อปลาย
- สัปดาห์ที่แล้ว คุณนรามาพักที่นี่ คุณส่งศรีภรรมาด้วย แต่ติดกันคนละห้อง กรุณาอย่าถาม
- รายละเอียด ผมไม่มีรายละเอียดอะไร แล้วก็ ..ผมก็ไม่อยากจะมีความเห็น มันเป็น
- เรื่องของสิทธิของแต่ละคน
- อหมีย ค่ะ เข้าใจค่ะ (อย่างสนใจ) กรุณาเล่าต่อไปเถอะค่ะ

ผู้จัดการ

ครับ...คือว่า...เออ...ระหว่างที่มาพักอยู่ที่นี้...ผมได้รวบรวมจดเลยนะครับ...ก็มีเหตุการณ์ที่ไม่น่ารู้เกิดขึ้น เกิดยิงกันขึ้นในห้องคุณส่งศรี ผมแทบแย่ เพราะชื่อเสียงของโรงแรมเสียหายหมด ไม่มีใครนึกฝันหรอกครับว่าจะเกิดเรื่องร้ายแบบนี้ คืนนั้นมันก็เที่ยงคืนแล้วครับ ผู้คนนอนกันหมดแล้ว ผมกำลังหลับสนิท ก็ได้ยินเสียงปืนดังสนั่นอยู่ในห้องคุณส่งศรี ผมกับบอยจึงวิ่งเข้าไปดู ก็พบคุณส่งศรียืนถือปืนอยู่ แล้วคุณนราก็ออกมาจากห้องน้ำ ผมก็ถามว่าอะไรกัน คุณส่งศรีก็ว่า มีคนเข้ามาขโมยอยู่ในห้อง ซึ่งตอนคุณส่งศรีให้การกับตำรวจระบุว่าชื่อนายเบิ้ม เป็นคนรู้จักกัน คุณส่งศรีเล่าให้ผมฟังว่า นายเบิ้มเข้ามากระทำร้ายท่านองชุกกันโชก จึงต้องใช้ปืนยิงจับได้ นายเบิ้มก็ต่อสู้เหมือนกัน แต่ผลของการต่อสู้ นายเบิ้มถูกยิงที่ไหล่ หนีออกไปจากห้องก่อนที่ผมจะเข้าไปถึง ก็แปลกครับ คุณส่งศรีว่านายเบิ้มหนีออกไปด้วยนั้นเอง แต่ผมขึ้นมาไม่ยักสวนกับนายเบิ้มที่บันได เจ้าหมอนี่มันจะต้องออกไปทางหน้าต่างแน่ ๆ ผมก็รีบไล่คนค้น แต่ก็ไม่พบ

ฉมึน

คุณนราเข้าไปอยู่ในห้องคุณส่งศรีนานหรือคะ ถึงได้เกิดเหตุ

ผู้จัดการ

ผมก็ไม่ทราบครับ แต่เสียงคุณส่งศรีบอกว่า คุณนรามาเคาะประตู ตอนนั้นแกล้งกำลังถูกจี

ฉมึน

คุณนรา รู้ไฉนใจคะว่า คุณส่งศรีกำลังถูกจี ถึงได้เข้าไปช่วย

ผู้จัดการ

ก็ไม่แน่ว่ารู้ครับ เพราะห้องคุณนรากับคุณส่งศรีอยู่กันคนละฟาก

ฉมึน

ก็แปลว่า คุณนราพยายามเข้าไปหาคุณส่งศรีถึงในห้องนอนเวลาสองยาม โดยไม่รู้ว่ามีการจีกันอยู่ในห้อง

ผู้จัดการ

ก็คงจะเป็นอย่างนั้นตรงมั้งครับ ผมเองก็ไม่ทราบ

ฉมึน

แล้วยังใจคะ คุณส่งศรีก็เปิดประตูให้คุณนราเข้าไป แล้วก็เจอ นายเบิ้ม

ผู้จัดการ

แปลครับ คุณส่งศรีเล่าว่า นายเบิ้มเข้าไปแอบในห้องน้ำ

ฉมึน

อ้าว ถ้างั้น คุณส่งศรีก็คงบอกคุณนราให้ช่วยจับนายเบิ้มซะไหมคะ

ผู้จัดการ ผมก็ไม่ทราบแน่ครับ รู้แต่ว่า คุณนราจะเข้าไปใช้ห้องน้ำก็เจอนายเบิ้ม นายเบิ้มเลย
จับคุณนราใส่ห้องน้ำแทน หรืออะไรทำนองนั้นแหละครับ ผมก็ฟังไม่ถนัด แต่รวมความ
ว่าคุณนราต้องเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ แล้วต่อจากนั้นก็เกิดยิงกันขึ้น

ตมัย แปลว่า คุณนราก็จะจูจื๊อยู่กับคุณสงศรีโดยไม่รู้ว่านายเบิ้มอยู่ในห้องน้ำ ใช้ไหมคะ
แปลว่า ถ้าคุณนราไม่คิดจะใช้ห้องน้ำก็คงไม่เจอนายเบิ้ม

ผู้จัดการ ครับ ก็ทำนองนั้นแหละครับ

ตมัย ถ้านายเบิ้มเป็นคนจื๊ คุณสงศรีก็ควรรีบบอกคุณนรา ทำไมถึงไม่บอก จูจื๊กันอยู่จน
คุณนราเข้าไปใช้ห้องน้ำ จึงเจอนายเบิ้มเข้าเอง นานไหมคะที่คุณนรากับคุณสงศรี
เขาจูจื๊กัน

ผู้จัดการ เอ ผมก็ไม่ได้อตามครับ

ตมัย ค่อนข้างนานเน...นานจนคุณนราก็อยากจะใช้ห้องน้ำ

ผู้จัดการ เอ เห็นจะต้องถามคุณสงศรีเองครับซอเนี่ย ผมหมดภูมิจริง ๆ

ตมัย เอละคะ แล้วยังไงต่อไปคะ

ผู้จัดการ พลที่คุณนราเข้าห้องน้ำแล้ว คุณสงศรีก็ยิงนายเบิ้ม นายเบิ้มก็ยิงตอบ นายเบิ้มถูกยิงก็
หนีไป ตอนนั้นเห็นจะราวที่หนึ่ง

ตมัย แล้วจับตัวนายเบิ้มไม่ได้หรือคะ

ผู้จัดการ ค่ำรวจหาตัวนายเบิ้มไม่เจอครับ หายเงิบไปเลย ทั้ง ๆที่ถูกปืนที่โหด

ตมัย แล้วยังไงคะ

ผู้จัดการ แล้วก็...ค่ำรวจก็มาสอบสวนครับ ก็ได้เรื่องอย่างที่คุณจื๊กันนี้แหละ แล้วรุ่งขึ้น...

ตมัย ค่ะ...รุ่งขึ้น...ไปรดเล่าต่อไปเถอะคะ

ผู้จัดการ รุ่งขึ้นคุณนราก็บอกผมว่าจะกลับกรุงเทพฯ ผมก็ถามว่า จะคืน ~~นัด~~ ทั้งห้องคุณสงศรี
ด้วยหรือ เพราะมาด้วยกัน ก็คงจะกลับกรุงเทพฯด้วยกัน คุณนราก็บอกว่า คืนแต่ห้อง
ของแกห้องเดียว ห้องคุณสงศรีไม่เกี่ยว คงหมายความว่า คุณสงศรีคงจะยังพักต่อไป

สมัย ค่ะ แล้วยังไงคะ

ผู้จัดการ แปลกครับ คุณนราสินห้องไก่อู้เดียว ก็กลับลงมาบอกว่าจะอยู่ต่อไปอีกวันหนึ่ง

สมัย คงจะดูดีเห็นที่ห้องสงฆ์ร้างตัวไวโซใหม่คะ

ผู้จัดการ เอ ผมจะไปรู้ไคยังใจครับ

สมัย แล้วยังใจคะ

ผู้จัดการ ผมก็ไม่ทราบครับตอนนี้ เพราะคุณนราหายไป อยู่ข้างบนทั้งวัน

สมัย หายอยู่ในห้องสงฆ์โซใหม่คะ

ผู้จัดการ ๓ ผมจะรู้ไคยังใจครับ

หลวงเทพ นั่นซี จะรู้ไคยังใจ อย่ารู้ก็คุณวิชนักซี สมัย

สมัย ค่ะ ..ค่ะ แล้วยังใจต่อไปคะ

ผู้จัดการ แล้วก็..พอจวนค่ำ คุณสงฆ์กับคุณนราก็ชวนกันเดินเรือใบออกไปในทะเล แล้ว
คุณนราก็หายไป

สมัย แล้วคุณสงฆ์ล่ะคะ

ผู้จัดการ คุณสงฆ์ว่ายนํ้ากลับมากับ

(คนกริ)

โกธกะทิง

- ๕๕ -

บทละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุญชรโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท.โคย คณะณกาวดี
วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนทรี)

(เสียงรถยนต์ เสียงรถจอด คับเครื่อง)

ดมัย

คุณอาเคยมาพักโรงแรมแห่งนี้ไหมคะ

หลวงเทพ

ไม่เคยเคย เป็นโรงแรมใหม่ ดูเหมือนของคุณสุขุม หรือคุณอะไรก็ฟังไม่ถนัด
เพิ่งสร้างเสร็จ นี่ราวี่จากกรุงเทพสองชั่วโมง ข้าไปหน่อย

ดมัย

ทำท่าจะอะไร โรงแรมชั้นหนึ่งของบางแสนนะคะ แต่มีเรื่องแบบนี้ ก็เสียชื่อเสียง ๆ

หลวงเทพ

ก็แบบโรงแรมหรูหรานะแหละ พลคุณว่องถูกฆ่าตาย ก็ตัวไปถนัด คนหาว่าเป็น
โรงแรม

ดมัย

ก็น่าจะหา เพราะคุณว่องคนนี้ คิดฉันว่า ก็ผู้กว้างขวางคนหนึ่งนั่นแหละ ลูกสมุนแต่ละคน
มีสินทั้งนั้น แต่กรรมก็สนองกรรมนะคะ ไปเที่ยวเก็บเขารอบเมือง ถึงจวลาเขาก็
มาเก็บแกบ้าง

หลวงเทพ

(หัวเราะ) คนถีนป็นก็คงตายเพราะป็น ช่วยไม่ได้ นี่ก็ไอ้เข็มนักคนหนึ่ง ไม่ช้า
ก็เสร็จแน่ ตำรวจเขาคงเลาตัวจนได้ อาสงสัยไอ้เข็มนัก เรื่องคุณว่องถูกฆ่า
อย่างนั้นมันจะต้องมีส่วนรู้เห็นด้วย ขึ้นไปพบผู้จัดการโรงแรมหน้อยใหม่ หรือว่า
จะไปกินอาหารกลางวันเสียก่อน ลาวาไปที่บาร์แสนสุขก็เหมือนกัน

ดมัย

คิดฉันว่า เราจับประทวนกลางวันกันที่โรงแรมนี้ไม่ดีหรือคะ เลยฉวยโอกาสคุยกับ
ผู้จัดการเขาเลย

หลวงเทพ

ความใจ วันนี้บางแสนคนไม่อยู่ คอยมี ล้อ ไม่ใช่เสาร์ ลาคิย์ ไปชี้ ขึ้นไปพบ
ผู้จัดการโรงแรมเสียเลย ลาวา เชิญเขากินข้าวกลางวันกับเรากันดีกว่า

(เสียงเปิด ปิด ประตู รอยนตร์ เสียงฝีเท้าเดินขึ้นบันได)

หลวงเทพ

ผู้จัดการอยู่ไหม

⁺
บอย

อยู่ครับ เชิญในห้องโถงซีครับ ผมจะไปเรียนท่าน

(เสียงฝีเท้าบอยเดินออกไป)

หลวงเทพ

สร้างเสียใกล้ทีเดียว ลาคิย์โรงแรมนี้คงจะไม่แล้ว

ลมัย

ดีกว่าทั้งโรงเรียนกะ (อย่างประชิด)

หลวงเทพ

เห็นจะจริง (หัวเราะ) นี่สังศรีคงจะยังพักอยู่ข้างบนก็ได้ เพราะยังไม่กลับกรุงเทพ

ลมัย

ผู้น้องแบบปรมาณูนี้เขาเก่งนะกะ มาพักโรงแรมได้คนเดียว

หลวงเทพ

ยุคปรมาณูมันก็คล่องอย่างนี้ แต่ผู้ชายเขาชอบ

ลมัย

คุณลุงไม่คัดค้านนะกะ

หลวงเทพ

ก็ไม่อยากจะคัดค้าน นั่นไง สังศรี เพิ่งขึ้นมาจากชายหาด เอะ มากับใคร
ล้อ กับคันเวก

ลมัย

ใครกันกะ กับคันเวก

หลวงเทพ

เขาเดินเรือวันอาทิตย์ที่ทรงวาด นี่มาเห็นพำนอยู่บางแสนทำไม แกล้วจะ
อยู่ในทะเล เขาสนิทกับสังศรีมากพอไช

ลมัย

ก็ไม่น่าประหลาดอะไรนี่กะ คงอย่างคุณสังศรี รู้จักคนทั่วโลก

หลวงเทพ

ลึกลับป็นนี้ เขามีอะไรกันมาก แกล้วพินอยู่กับคุณลุงด้วย เห็นเขาพูดกันว่า แกล้วเป็น
ประหลาดประหลาดเขาของคุณลุง

ลมัย

ประหลาดอะไรกะ

หลวงเทพ

ชนเผ่า ชนหลง ชนแบงค์เก๋ นะซี

ลมัย

* เข้าใจอะ นันลาชีพของคุณว่อง คิดฉันเชื่อเหลือเกินว่า ยายส่งศรีนี่แกกตัง
พันกับคุณว่องขนาดแกไม่บอก แล้วก็...เรื่องคุณว่องถูกฆ่า แกอาจรู้เรื่องด้วยก็ได้

หลวงเทพ

เป็นผู้หญิงที่เลาเรื่องคนหนึ่ง ลาชักห่วงนรา

ลมัย

นั่นนะซีคะ ฟันรามาอยู่กับยายนี้ทำไมก็ไม่รู้ คิดฉันสังหรณ์ใจลบกล

(เสียงฝีเท้าผู้จัดการ)

ผู้จัดการ

สวัสดีครับ คุณหลวงมาถึงนานแล้วหรือครับ คุณหลวงคงยังจำผมได้

หลวงเทพ

* ัก ไ้ จำได้ซี ทำไมจะจำไม่ได้ คุณยายจากบริษัทสินสมุทรมานานแล้วหรือ

ผู้จัดการ

ประธานโทษครับ ผมไม่เคยอยู่กับบริษัทสินสมุทรเลย

หลวงเทพ

อ้าว ผมเข้าใจผิดเสียแล้ว

ผู้จัดการ

คุณหลวงคงจะจำผมไม่ได้..ถ้างั้น

หลวงเทพ

น่ากลัวครับ ผมอาจจะหลงผิดเสียแล้ว

ผู้จัดการ

/๓๓/ ผม..ธวัช ภูมิพิพัฒน์ ครับ...เคยเข้าวังกับคุณหลวงที่โรงแรมเทพธานีหนหนึ่ง

หลวงเทพ

* ัก คุณธวัช ภูมิพิพัฒน์ ..ครับ..ครับ ..ผมจำได้แล้ว..ัก นี่ครับ คุณลมัยหลานผม

ลมัย

สวัสดีค่ะ

ผู้จัดการ

ขอขอบคุณครับ ที่กรุณามาเยี่ยมโรงแรมผม

หลวงเทพ

นี่ คุณธวัช ผมขออนุญาตเลี้ยงข้าวกลางวันคุณสักมื้อได้ไหม

ผู้จัดการ

ไม่ได้หรอกครับ ผมเลี้ยงดีกว่า นี่บ้านผมครับ

หลวงเทพ

อย่างนี้ผมก็แยซี ผมตั้งใจมาแล้ว

ผู้จัดการ

เขายังงี้ดีกว่าครับ เวลาผมไปกรุงเทพ คุณหลสงคอยเลี้ยงผม

หลวงเทพ

งั้นหรือ เจ้า ทกลง ผมเป็นคนทกลงง่ายหรือ

ผู้จัดการ

เชิญซีครับ เชิญไปห้องอาหารกันได้เลย ผมว่าคุณลมัยคงจะหิว นี่ก็เที่ยงครึ่งแล้ว

(เสียงเลื่อนเก้าอี้ เสียงเดินไปห้องอาหาร)

- ผู้จัดการ เชิญครับ คุณดมัยเชิญเก้าอี้ริมหน้าต่างดีกว่า ไค้ลมสบายดี ชชญ คุณหลวงซึครับ
นี่ครับเมนู คุณดมัยกรุณาสั่งดีกว่า...อ้อ บอย เปียร์สองชวค เปียร์นะครับ แก่เหน้อยคิ
หลวงเทพ วันนี้คนไม่ค่อยมาก
- ผู้จัดการ ครับ บางไปหน้อย นี่คงจะมาพักผ่อนกระมังครับ
- หลวงเทพ เปลา ผมมีธุระนิดหนึ่ง คียังงี้...เริ่มเสียเลยดีกว่า ..ที่ผมนอยากพบคุณวชก็อยาก
จะเรียนถามเรื่องคุณนรา ...
- ผู้จัดการ คุณนราหรือครับ..คุณนรายังตามกันอยู่เลยครับ
X ๒๕๙ .
- หลวงเทพ ทราบว่าหายไปไหนละ
- ผู้จัดการ ครับ หายไปกับเรือใบเล็ก ประทานโทษครับ คุณหลวงคงเป็นญาติกับคุณนรา
- หลวงเทพ ผมเป็นอา เรื่องมันยังงัยกันคุณ
- ผู้จัดการ (นิ่ง) มัน..มันพิลึกละครับ เรื่องมันยาว ผมก็เล่าได้เท่าที่ทราบ แต่ต้องมีอีกมาก
ที่ผมไม่ทราบ คุณมันดิกลับขับซ้อนซ้อนบกล ผมรู้สึกว้า..อ้อ...แหม ผมไม่อยากพูดเลย
มันจะเสียถึงคนอื่น...โอ้ผมมันเป็นพ่อค้าโรงแรม พูดมากไปเกี้ยวทองก็ว่างทั้งเดือน
เท่านั้นเอง
- หลวงเทพ ผมรับรองว่า ผมจะไม่พูดออกไปแน่นอน คุณไม่ต้องวิตก
- ดมัย คิฉันรับรองค่ะ เราไม่พูดหรอกค่ะ ที่ผียากทราบ ก็เพราะเป็นญาติกันค่ะ
- ผู้จัดการ (นิ่ง)....อ้อ...
(นิ่งทรง) เรื่องมันยาวครับ ต้องเริ่มตั้งแต่ต้นถึงจะได้ คียังงี้ครับ เมื่อปลาย
สัปดาห์ที่แล้ว คุณนรามาพักที่นี่ คุณส่งศรีก็มาด้วย แต่พักกันคนละห้อง ^{X ๒๖๐} กรณียาถาม
รายละเอียด ^{ดริ} ผมไม่มีรายละเอียดอะไร แล้วก็ ..ผมก็ไม่อยากจะมีความเห็น มันเป็น
เรื่องของสิทธิของแต่ละคน
- ดมัย ค่ะ เข้าใจค่ะ (อย่างแสดงใจ) กรุณาเล่าต่อไปเถละค่ะ

ผู้จัดการ

ครับ... คือว่า... เอ... ระหว่างที่มาพักอยู่ที่นี้... ๑๐. ผมเล่ารวบยอดเลยนะครับ... ก็มี เหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น เกิดขึ้นขึ้นในห้องคุณสงศรี ผมแทบแย เพราะชื่อเสียงของโรงแรมเสียหมด ไม่มีใครนึกฝันหรอกครับว่าจะเกิดเรื่องร้ายแบบนี้ คินนั้นมันก็เที่ยงคืนแล้วครับ ผู้คนหลับกันหมดแล้ว ผมกำลังหลับสนิท ก็ได้ยินเสียงป็นดังสนั่นอยู่ในห้องคุณสงศรี ผมกับบอยจึงวิ่งเข้าไปดู ก็พบคุณสงศรียืนถือปืนอยู่ แล้วคุณนราก็ออกมาจากห้องน้ำ ผมก็ถามว่าอะไรกัน คุณสงศรีก็ว่า มีคนเข้ามาขโมยอยู่ในห้อง ซึ่งตอนคุณสงศรีให้การกับตำรวจระบุว่าชื่อนายเบ้ม เป็นคนรู้จักกัน คุณสงศรีเล่าให้ผมฟังว่า นายเบ้มเข้ามากระทำร้ายท่านลงชู้กันโชก จึงต้องไขปืนยิงจับได้ นายเบ้มก็ต่อสู้เหมือนกัน แต่ผลของการต่อสู้ นายเบ้มถูกยิงที่ไหล่ หนีออกไปจากห้องก่อนที่ผมจะเข้าไปถึง ก็แปลกครับ คุณสงศรีว่านายเบ้มหนีออกไปเดี๋ยวนั้นเอง แต่ผมขึ้นมาไม่ยักสวนกับนายเบ้มที่บันได เจ้าหมอนี่มันจะต้องออกไปทางหน้าต่างแน่ ๆ ผมก็รีบไล่คนค้น แต่ก็ไม่พบ

ดมัย

คุณนราเข้าไปอยู่ในห้องคุณสงศรีนานหรือคะ ถึงได้เกิดเหตุ

ผู้จัดการ

ผมก็ไม่ทราบครับ แต่เสียงคุณสงศรีบอกว่า คุณนรามาเคาะประตู ตอนนั้นแอกำลังถูกจี

ดมัย

คุณนรา รู้ไฉนใจคะว่า คุณสงศรีกำลังถูกจี ถึงได้เข้าไปช่วย

ผู้จัดการ

ก็ไม่น่าจะรู้ครับ เพราะห้องคุณนรากับคุณสงศรีอยู่กันคนละฟาก

ดมัย

ก็แปลกว่า คุณนราพยายามเข้าไปหาคุณสงศรีถึงในห้องนอนเวลาสองยาม โดยไม่รู้ว่ามีการจีกันอยู่ในห้อง

ผู้จัดการ

ก็คงจะเป็นยังงั้นละมังครับ ผมเองก็ไม่ทราบ

ดมัย

แล้วยังใจคะ คุณสงศรีก็เปิดประตูให้คุณนราเข้าไป แล้วก็เจอนายเบ้ม

ผู้จัดการ

เปล่าครับ คุณสงศรีเล่าว่า นายเบ้มเข้าไปแอบในห้องน้ำ

ดมัย

อ้าว ถ้าอย่างนั้น คุณสงศรีก็คงบอกคุณนราให้ช่วยจับนายเบ้มซะไหมคะ

ผู้จัดการ ผมก็ไม่ทราบแน่ครับ รู้แต่ว่า คุณนราจะเข้าไปใช้ห้องน้ำก็เจอนายเบ้ม นายเบ้มเลย
จับคุณนราใส่ห้องน้ำแทน หรืออะไรทำนองนั้นแหละครับ ผมก็ฟังไม่ถนัด แท่วความ
ว่าคุณนราต้องเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ แล้วหลังจากนั้นก็เกิดยิงกันขึ้น

ลมัย แปลว่า คุณนราคงจะรู้จักอยู่กับคุณสงศรีโดยไม่รู้ว่านายเบ้มอยู่ในห้องน้ำ ใช่ไหมคะ
แปลว่า ถ้าคุณนราไม่คิดจะใช้ห้องน้ำก็คงไม่เจอนายเบ้ม

ผู้จัดการ ครับ ก็ทำนองนั้นแหละครับ

ลมัย ถ้านายเบ้มเป็นคนใจ คุณสงศรีก็ควรรีบบอกคุณนรา ทำไมถึงไม่บอก จู๊จิกันอยู่จน
คุณนราเข้าไปใช้ห้องน้ำ จึงเจอนายเบ้มเข้าเอง นานไหมคะที่คุณนรากับคุณสงศรี
เขาจู๊จิกัน

ผู้จัดการ เอ ผมก็ไม่ได้อ่านครับ

ลมัย ทองน่านเน... นานจนคุณนราก็อยากจะใช้ห้องน้ำ

ผู้จัดการ เอ เห็นจะต้องถามคุณสงศรีเองครับซันนี่ ผมหมดภูมิจริง ๆ

ลมัย เลอะละคะ แล้วยังไงต่อไปคะ

ผู้จัดการ พอคุณนราเข้าห้องน้ำแล้ว คุณสงศรีก็ยิงนายเบ้ม นายเบ้มก็ยิงกลับ นายเบ้มถูกยิงก็
หนีไป ตอนนั้นเห็นจะราวสี่ทุ่ม

ลมัย แล้วจับตัวนายเบ้มไม่ได้หรือคะ

ผู้จัดการ คำนวณหาตัวนายเบ้มไม่เจอครับ หายเงิบไปเลย ทั้ง ๆ ที่ถูกปืนที่ไหล

ลมัย แล้วยังไงคะ

ผู้จัดการ แล้วก็... คำนวณก็มาสอบสวนครับ ก็ได้เรื่องอย่างที่ว่ากันนี้แหละ แล้วรุ่งขึ้น...

ลมัย คะ... รุ่งขึ้น... ไปรื้อเล้าออกไปเฉละคะ

ผู้จัดการ รุ่งขึ้นคุณนราก็บอกผมว่าจะกลับกรุงเทพ ผมก็ถามว่า ~~จะคืน~~ ทั้งห้องคุณสงศรี
ด้วยหรือ เพราะมาด้วยกัน ก็คงจะกลับกรุงเทพด้วยกัน คุณนราก็บอกว่า คืนแก่ห้อง
ของแกห้องเดียว ห้องคุณสงศรีไม่เกี่ยว คงหมายความว่า คุณสงศรีคงจะยังพักต่อไป

ลมัย ค่ะ แล้วยังไงคะ
 ผู้จัดการ แปลกครับ คุณนราคืนหลังไคร้เดียว ก็กลับลงมาบอกว่าจะยุบไปอีกวันหนึ่ง
 ลมัย คงจะถูกลงโทษที่คุณส่งศรีรังควาไว้ใช่ไหมคะ
 ผู้จัดการ เผลอ ผมจะไปรู้ได้อย่างไรครับ
 ลมัย แล้วยังไงคะ
 ผู้จัดการ ผมก็ไม่ทราบครับตอนนี้ เพราะคุณนราหายไป อยู่ข้างบนทั้งวัน
 ลมัย หายอยู่ในห้องของคุณส่งศรีใช่ไหมคะ
 ผู้จัดการ เผลอ ผมจะไปรู้ได้อย่างไรครับ
 หลวงเทพ นั่นซิ จะรู้ได้อย่างไร ย้ำรักคุณธวัชนักซี ลมัย
 ลมัย ค่ะ ..ค่ะ แล้วยังไงต่อไปคะ
 ผู้จัดการ แล้วก็...พอจวนค่ำ คุณส่งศรีกับคุณนราก็ชวนกันเล่นเรือบโกลกไปในทะเล แล้ว
 คุณนราก็หายไป
 ลมัย แล้วคุณส่งศรีล่ะคะ
 ผู้จัดการ คุณส่งศรีว่ายนํ้ากลับมาครับ

(คนตรี)